

Κατερίνα Λουκίδου

Στον αγαπημένο μας συνάδελφο και φίλο

Το έργο έχει εκδοθεί από τις εκδόσεις Βακχικών και υπόκειται σε εκδοτικό δικαίωμα. Για το λόγο αυτό παρατίθενται ενδεικτικά μόνο οι σκηνές 3 και 4, που περιέχουν την καρδιά του προβληματισμού του έργου. Για κάθε μεταποίηση, θεατρική παράσταση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική χρήση απαιτείται συναίνεση της συγγραφέως και του εκδοτικού οίκου.

Πρόσωπα του Έργου

ΜΕΝΤΙΟΥΜ/ΓΙΩΡΓΟΣ (ένα ή δυο άτομα)

Κα ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

ΤΖΕΝΗ

ΜΙΧΑΛΗΣ

ΟΛΓΑ

ΜΑΝΑΤΖΕΡ ΜΕΝΤΙΟΥΜ

3.

Βρισκόμαστε στο κέντρο ενόρασης «ΚΟΥΛΑ». Στη σκηνή υπάρχει ένα στρογγυλό τραπέζι με μια γυάλινη κρυστάλλινη σφαίρα. Στο τραπέζι κάθεται το Μέντιουμ και καπνίζει μια πίπα. Μπαίνει μέσα η Προϊσταμένη.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Καλησπέρα... εγώ...

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Σταθείτε εκεί!

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Πού, εδώ;

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Εκεί, εκεί. Μην κουνιέστε.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Καλά είμαι έτσι;

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Μη μιλάτε! Σιωπή! Σιωπήηη. Εντάξει. Περάστε τώρα.

Καθήστε. Ναι, ναι, εκεί. Καθήστε.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Κάθησα.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Μα, βολευτείτε, πώς κάθεστε έτσι στημένη. Καθήστε άνετα.

Πώς θα επικοινωνήσουμε;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μα, δεν θα επικοινωνήσετε με μένα. Σας εξήγησα στο τηλέφωνο. Στη μάνατζέρ σας δηλαδή. Δεν ξέρω αν σας μετέφερε το πρόβλημα.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Δεν χρειάζεται γλυκιά μου κυρία. Μου το μεταφέρετε εσείς το πρόβλημα. Είμαι διαισθητική. Γι αυτό χρειάζομαι την αμέριστη συνεργασία σας. Θέλω να είστε ανοιχτή...

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Χμ, ναι..

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Άνετη. Χαλαρή.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Χμ...

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Ελαφριά. Μη μου λέτε εμένα χμ. Κοιτάζτε επιτέλους λίγο την σφαίρα.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Θα δω το μέλλον;

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Όχι! Θα χαλαρώσετε. Κοιτάζτε αυτές τις μπλε γραμμούλες...

Τι ωραία που κινούνται... Σαν αστραπές στο διάστημα.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Το Γιώργο πότε θα τον δω;

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Οσονούπω! Μου φέρατε κάτι δικό του;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Σας έφερα το ποντίκι του.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Αχ, μη τυχόν! Τα φοβάμαι τα ποντίκια.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μα όχι, εννοώ το ποντίκι του υπολογιστή του. Όλη μέρα το έπιανε. Κάθε μέρα. Πρέπει να είναι το πιο προσωπικό του αντικείμενο.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Α, για να το δω. Μπα; *(το κουνάει)* Καλό είναι. Μας κάνει.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Αχ τι ωραία.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Έτσι θέλω να σας βλέπω. Χαρούμενη! Έτσι θα χαλαρώσετε.

Έτσι θα επικοινωνήσουμε.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μα σας είπα δεν θέλω να επικοινωνήσετε με μένα.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Εγώ θα επικοινωνήσω με το Γιώργο, κι εσείς με το Γιώργο που θα είμαι εγώ, άρα εγώ θα επικοινωνήσω με σας. Το καταλάβατε;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Οκ...

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Δε μου φαίνεται, αλλά δεν πειράζει. Προχωράμε. Για πείτε μου λοιπόν, τι αντιπροσωπεύει για σας ο Γιώργος;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τίποτα. Τι να αντιπροσωπεύει; Είναι ένας από τους πολλούς υφισταμένους μου.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Α δε γίνεται έτσι όμως. Για να επικοινωνήσω πρέπει να υπάρχει κάτι. Μια ψυχική σύνδεση μεταξύ σας, ένας διάυλος. Δεν τον συμπαθούσατε;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μπα.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Τον αντιπαθούσατε άρα, παραδεχτείτε το.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ούτε τον συμπαθούσα, ούτε τον αντιπαθούσα.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Μήπως έρωτας;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ε, όχι και έρωτας με αυτή τη μισοριζιά! Αχ αγίασα τώρα.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Δεν είχατε κάποιο άλλο συναίσθημα; Οργής; Ζήλειας;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τι να σας πω, μου ήταν πλήρως αδιάφορος.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Κι όμως ήρθατε εδώ και πληρώνετε τόσα χρήματα για να επικοινωνήσετε μαζί του.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Για επαγγελματικούς λόγους.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Τι επαγγελματικούς λόγους;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τον χρειάζομαι.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Α! Για συνεχίστε...

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Πρέπει να με βοηθήσει να τελειώσω μια δουλειά που είχε αναλάβει πολύ σημαντική.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Πόσο σημαντική;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Δε φαντάζεστε! Θα κερδίζαμε πολλά λεφτά ως εταιρία. Οι Σύμβουλοι θα ενθουσιάζονταν. Και φυσικά όλη τη δόξα θα την έπαιρνε αυτός που συντονίζει την κατάσταση. Δηλαδή εγώ.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Ναι, ναι... *(χασμουριέται)*

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Η καριέρα μου θα εκτοξεύονταν. Δηλαδή θα γινόμουν κατευθείαν Διευθύντρια! Αυτό μου είχαν τάξει! Τους είχα υποσχεθεί ότι μέσα σε ένα χρόνο η συνεργασία αυτή θα μας απέφερε τεράστιο τζίρο.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Ναι, ναι... πολύ ενδιαφέρον. *(σχεδόν κοιμάται)*

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Το είχα βάλει στους στόχους, καταλαβαίνετε! Και έδωσα το λογαριασμό στο Γιώργο γιατί ήταν ο πιο δουλευταράς, με 600€ το μήνα τον είχα καταφέρει να δουλεύει και 12 ώρες τη μέρα, να παίρνει δουλειά στο σπίτι. Ήταν του χεριού μου, όλα πήγαιναν μια χαρά. Και αυτός, πάει και σιοτώνεται!

(Χτυπάει το χέρι στο τραπέζι και το Μέντιουμ ξυπνάει)

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Αχα! Και αυτό σας ανέτρεψε τα σχέδια;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ε, βέβαια! Τόσες επαφές, τόσος κόπος για να πείσω τους ανώτερους μου ότι αξίζω. Δεν το αντέχω. Είμαι η καλύτερη εκεί μέσα! Μου ανήκει η θέση δικαιοματικά. Και θα μου καταστρέψει την ευκαιρία μου αυτός ο ηλίθιος γιατί τρέχει στους δρόμους...

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Ε, μα τώρα παραδεχθείτε το, δεν ήταν στο χέρι του.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Αυτός ο άχρηστος, ασήμαντος ανθρωπάκος που αντί να κρατάει τα αρχεία στους φακέλους σαν κάθε υπαλληλίσκος της σειράς του τα κρύβει.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Ποια;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τα αρχεία!

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Α, τον αχρείο!

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τα κρατάει πάνω του. Και τον θάβουν με αυτά!

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Και συνεχίζει μετά από αυτό να σας είναι αδιάφορος;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ε, όχι δα. Τον μισώ! Τον σιχαίνομαι! Αν δεν είχε σκοτωθεί θα ήθελα πολύ να τον σκοτώσω με τα ίδια μου τα χέρια!

ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Μπράβο, έτσι σας θέλω. Νάτο. Μου 'ρχεται!

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μου καταστρέφει την καριέρα ένα καθιλι!

ΜΕΝΤΙΟΥΜ *(Κουνιέται πέρα δώθε και παραληρεί)*: Δε νιώθω καλά. Νερό κυλάει και νερό δε βλέπω... Χαθήκανε τα φώτα της ακτής... Νιώθω λίγο σαν να με πάτησε ...ταξι; *(Το πνεύμα του Γιώργου μπαίνει στο Μέντιουμ)*

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ένα κωλόπαιδο!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι συμβαίνει; Τι μου συμβαίνει;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ένα μαλακισμένο!

ΜΕΝΤΙΟΥΜ/ΓΙΩΡΓΟΣ: Πού είμαι; Πού είμαι; Θεε και Κύριε. Κύριε...

Κυρία Δημητράκου;

4.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: *(διστακτικά)* Γιωργάκη; Εσύ είσαι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: *(κοιτάει γύρω)* Που βρισκομαι;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ε... είμαστε σε ένα χώρο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Νιώθω τόσο περίεργα... Εκεί που έπινα νερό σε μια πηγή σε ένα όμορφο λιβάδι, τραγουδώντας, άρχισα να ζαλιζομαι. Το νερό θα έφταιγε... Το έδαφος υποχώρησε και έπεσα εδώ. Αλήθεια τι είναι εδώ;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ε, είναι ένας χώρος.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Εσείς τι κάνετε εδώ;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Βρέθηκα.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Πόσο καιρό έχω να σας δω... Μου λείψατε. Ελάτε να αγκαλιαστούμε! *(Πάει να την φιλήσει)*

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: *(τον διώχνει)* Άσε με χρυσό μου, προχθές πέθανες!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Προχθές; Τι μου λέτε τώρα... Εγώ νιώθω να πέρασαν πάνω από δέκα χρόνια.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Σε διαβεβαιώνω ότι πέρασαν μόνο δύο μέρες.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δυο μέρες; Άκου δυο μέρες! Εγώ νιώθω ότι πέρασε μια ολόκληρη ζωή εκεί πάνω.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ποτέ σου δεν είχες αίσθηση του χρόνου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Λέτε ε; Ίσως. Εσείς ξέρετε. Αλλά... δηλαδή... για να συναντιόμαστε, είστε κι εσείς...

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Όχι βέβαια. Εγώ είμαι απόλυτα ζωντανή και υγιής.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αχ, πολύ χαίρομαι. Μπράβο... Και οι υπόλοιποι στο γραφείο επίσης ε;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ποιοι υπόλοιποι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ε, η Όλγα, ο Μιχάλης.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μια χαρά είναι. Τι να πάθουν με τέτοια αναισθησία.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Α, μην τα λέτε αυτά κυρία Δημητράκου, είναι πολύ καλά παιδιά και οι δυο. Τόσο διαφορετικοί μεταξύ τους...

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ο καθένας με το πρόβλημά του.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Και... οι υπόλοιποι;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μα ποιοι επιτέλους; Καλά είναι όλοι.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Η Τζένη;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Άλλη από 'κει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Είναι πολύ ευαίσθητη κοπέλα η Τζένη.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τι να σου πω.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Κουράζεται πολύ.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Δεν της φαίνεται.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Να την προσέχετε.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μην ανησυχείς καθόλου. Στα ώπα ώπα την έχουμε.

(παύση)

ΓΙΩΡΓΟΣ: Και συγνώμη δηλαδή, αλλά αν εγώ είμαι... κι εσείς είστε... Πώς ακριβώς μπορούμε και μιλάμε τώρα;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Όλα γίνονται Γεωργίου, αρκεί να υπάρχει θέληση.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Εσείς δηλαδή θέλατε τόσο πολύ να μου μιλήσετε;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Φυσικά.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Συγχωρέστε μου τις πολλές ερωτήσεις... αλλά δεν είχα ποτέ την αίσθηση ότι με συμπαθείτε. Γιατί να θέλετε να μου μιλήσετε; Εντύπωση μου κάνει.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Κακώς σου κάνει εντύπωση. Μην ξεχνάς ότι είσαι ένα σημαντικό στέλεχος της εταιρίας μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ήμουν.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: ...η εξέλιξη της οποίας εξαρτάται ακόμη πολύ από τη συνδρομή σου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δυστυχώς όμως αυτή η συνδρομή έχει λήξει.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Το συμβόλαιό σου όμως δεν έχει λήξει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θα έλεγα ότι διακόπηκε βίαια.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τίποτα δεν διακόπτεται βίαια αν δεν το θέλουν τα δύο μέρη.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Στην περίπτωσή μας συνέτρεξε λόγος ανωτέρας βίας. Και όταν λέω ανωτέρας... πιστέψτε με, είναι πολύ ανώτερη.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Αυτά, είναι δικαιολογίες. Μπορείς αν θέλεις να τις λες στον εαυτό σου, αλλά σε παρακαλώ πολύ μην περιμένεις να με πείσεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα, για να καταλάβω. Τι ακριβώς θέλετε από μενα;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Θέλω τη βοήθειά σου. Η μάλλον την απαιτώ. Θυμάσαι την υπόθεση του Perrier; Που την ήθελαν όλοι αλλά εγώ την έδωσα σε σένα και σου αύξησα το μισθό σου 100 ολόκληρα ευρώ;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Perrier; Κάτι μου έρχεται... Αμυδρά.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Πρέπει να πειστείς λίγο γιατί πολύ λάσκα μου φαίνεται ότι σας έχουν εκεί πάνω και έχει τεμπελιάσει το μυαλό σου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Α! Τη σόδα λέτε. Ε ναι, τη θυμάμαι.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ε, θυμήσου ακόμα ότι την άφησες στη μέση.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ότι την άφησα, την άφησα.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Και χωρίς κανένα γραπτό τεκμήριο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ε όχι και χωρίς τεκμήριο! Τα είχα όλα ηλεκτρονικά.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Πού;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σε ένα USB το οποίο δεν το αποχωριζόμουν ποτέ.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Και για θυμήσου, πού είναι αυτό το USB;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι να σας πω, το φορούσα συνεχώς στο λαιμό μου. Ακόμα και τη μέρα που... ξέρετε.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ε, λοιπόν Γεωργίου σε πληροφορώ ότι τα ηλεκτρονικά σου τεκμήρια που ποτέ δεν αποχωριζόσουν θάφτηκαν μαζί σου! Αφού ψάξαμε παντού στο σπίτι σου και ρωτήσαμε όλους τους συγγενείς σου, τελικά η μητέρα σου...

ΓΙΩΡΓΟΣ: Την αγαπημένη μου μανούλα... πόσο μου έλειψε.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τελικά η μητέρα σου θυμήθηκε ότι στην ταφή φορούσες ένα περίεργο κολιέ.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Α, τη γλυκιά μου, το πέρασε για κόσμημα.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ένα κόσμημα που η θέση του ήταν στο γραφείο και όχι πάνω σου!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα αφού δούλευα και στο σπίτι!

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Να είχες δύο!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ε πού να φανταστώ...

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Να φανταστείς γιατί να μην φανταστείς. Ο σωστός εργαζόμενος προβλέπει τα πάντα! Είναι έτοιμος για κάθε ενδεχόμενο! Πώς θα πας ψηλά;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Πιο ψηλά από δω που είμαι;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ναι, κάνε και πνεύμα τώρα Γεωργίου! Που μας άφησες στα κρύα του λουτρού!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Εγώ; Γιατί;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Γιατί δεν έχουμε ούτε μια έκθεση προόδου από σένα και πρέπει να την παρουσιάσουμε αυτή την εβδομάδα στους Διευθυντές.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι να σας πω... λυπάμαι.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Εγώ να δεις που θα χάσουμε το μπόνους!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αμάν, τα μπόνους! Θα χάσουμε τα μπόνους!

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ε, βέβαια! Τρέχουμε στα λιβάδια και πίνουμε νερά και ξεχάσαμε πώς είναι η αληθινή ζωή.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Η αληθινή ζωή είναι τα μπόνους;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Η αληθινή ζωή είναι να κάνεις τη δουλειά σου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Την έκανα και με το παραπάνω θα έλεγα. Νομίζω δικαιούμαι λίγη ξεκούραση.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Η αληθινή ζωή είναι να προσπαθείς να είσαι εντάξει στις υποχρεώσεις σου προς την εταιρία, να είσαι ταγμένος ψυχή τε και σώματι στους σκοπούς της.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Στην προώθηση του Perrier στα mini market;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Στην αύξηση του τζίρου, του κύκλου εργασιών.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα τώρα, σοβαρά, ποιος νοιάζεται...

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Στην ικανοποίηση των καταναλωτών.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δε νομίζω οι καταναλωτές να παίρνουν και πολύ σοβαρά το ρόλο τους. Και μεταξύ μας, λίγο τους ενδιαφέρει αν το Perrier θα μπει στο πρώτο ή στο τρίτο ράφι.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Η γιαγιάκα στο χωριό που δεν μπορεί να φτάσει το ψηλό ράφι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα αφού τα βάζαμε όσο πιο ψηλά γινόταν.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τι έγινε; Σου γυρίσανε τα μυαλά εκεί πάνω; Ποιος ξέρει με τι παρέες αριστερών έμπλεξες! Εσύ έτρεχες και πάλευες για την καλή θέση στο ράφι του mini market! Και γούσταρες κιόλας, παραδέξου το.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν ξέρω, ίσως έχετε δίκιο. Ίσως μου κέντριζαν το ενδιαφέρον αυτές οι μικρές μάχες. Η αύξηση των πωλήσεων, η συμβολή μου στην κατεύθυνση του κοινού. Να μπορώ να μεταβάλλω τις επιλογές τους. Δηλαδή... να μπω μέσα στο μυαλό τους! (παύση) Αλλά τώρα, εδώ, από ψηλά, ξέρετε, τα βλέπω όλα τόσο, μα τόσο μάταια. Νομίζω αν μπορούσα να ξεκινήσω από την αρχή τη ζωή μου θα κοιτούσα να πείσω τους ανθρώπους να δίνουν σημασία σε τελείως διαφορετικά πράγματα.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Αηδίες. Απλά εκτίμησες την αξία της λούφας. Χάλασες εκεί πάνω Γεωργίου, παραδέξου το.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αν το βλέπετε έτσι δεν μπορώ να σας αλλάξω την άποψη. Το αποτέλεσμα πάντως είναι το ίδιο.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Δηλαδή;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ότι δεν με αφορά πλέον η πορεία της εταιρίας. Και πολύ περισσότερο δεν με αφορούν τα μπόνους.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Πες μας τώρα ότι θέλεις και να παραιτηθείς.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι να παραιτηθώ; Ο θάνατός μου δε φτάνει;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Όχι βέβαια! Η επιστήμη όπως βλέπεις έχει προχωρήσει! Όσο υπάρχει τρόπος να επικοινωνούμε υπάρχει και η δυνατότητα, η υποχρέωση δηλαδή, να γράφεις την έκθεση προόδου και να μείνεις πιστός στο συμβόλαιό σου για άλλα τέσσερα χρόνια.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα αν είναι δυνατόν.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Τίποτα δεν είναι αδύνατο αν δεν το πω εγώ. Εγώ κάνω κουμάντο!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα τι λέτε τώρα; Μα πώς θα γίνει; Πώς θα επικοινωνούμε;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Όπως γίνεται τώρα! Θα πρέπει να γίνουν βέβαια μερικές αλλαγές, μερικές ρυθμίσεις. *(κοιτάει γύρω)* Εδώ, ας πούμε, χρειάζεται οπωσδήποτε ένα computer, η αρχειοθήκη θα μπει δεξιά... Χρειαζόμαστε και ένα φαξ.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Και πώς θα πληρώνομαι;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ο μισθός σου έτσι πως τα κατάφερες θα καταβάλλεται στο μέντιουμ, ως αμοιβή. Ξέρεις τι ακριβό που είναι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν γίνεται.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Νομίζεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα δεν είναι δίκαιο!

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Ας πρόσεχες. Ας μην έκρουβες τα αρχεία σου!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ε τότε παραιτούμαι.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Η παραίτησή σου δεν γίνεται δεκτή όσο έχεις εκκρεμότητες.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Και τι θα μου κάνετε;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Θα λερώσω το όνομά σου στην εταιρία. Θα μάθουν όλοι τι τεμπέλης είσαι.. Βρώμικος, λερωμένος.. τα 'παιρνες από πελάτες!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι λέτε τώρα. Ξέρετε ότι αυτό δεν είναι αλήθεια!

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Και τι θα κάνεις Γεωργίου; Θα κατέβεις να πεις την άποψή σου; Ο δικός μου λόγος μετράει. Εσένα κανείς δεν θα σε έπαιρνε στα σοβαρά ούτως ή άλλως. Ένας υπαλληλίσκος είσαι.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ήμουν! Και δεν πα' να πείτε ότι θέλετε. Τους υπαλληλίσκους μετά από ένα χρόνο δεν τους θυμάται κανείς.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Μη μου τα λες φιλοσοφικά Γεωργίου!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Πώς να τα λέω κυρία Δημητράκου, αφού έτσι είναι. Θα το δείτε... κάποτε.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Απειλήσέ μας κιόλας!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν σας απειλώ, απλά σας επαναλαμβάνω την ερώτηση: Τι θα μου κάνετε; Ασφαλιστικά στον παράδεισο;

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: (Σηκώνεται όρθια) Έχουμε και θράσος έτσι; Όχι σε μένα αυτά! Στο λέω τώρα μια φορά Γεωργίου και βάλτο καλά στο κεφάλι σου. Θα

συνεχίσεις να δουλεύεις για την εταιρία της δε της, μέχρι να τελειώσεις όλες σου τις δουλειές, και μετά, θα το σκεφτώ πάρα πολύ αν θα σε αποδεσμεύσω!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σας λέω ότι αποκλείεται!

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ: Κι εγώ σου λέω ότι αυτό θα το δούμε! *(Φεύγει έξω)*